

ס פ ר

ש ע ר ה ז ק נ י ם

חלק ראשון (וחלק שני)

אשר פעל ואשר עשה ובנה בהם בתי שערים היה החריף וכפי צנא מלא ספרי
הרב המפורסם מהור"ר וואַלף האַמבורג נר"ו אשר הנחיג
הישיבה הרמה להרבנין תורה בק"ק פיורדא יע"א.

בחלק הראשון נכללו

ד ר ו ש ו ת ו ה ס פ ד י ם

אשר היברם הרב הנ"ל ונתוספו בו גם איזה שו"ת ותוכחת מוסר מאת אמ"ר
הרה"ג מהור"ר משולם זלמן הכהן וצלה"ה אב"ד דק"ק פיורדא.

והחלק השני כולל

ש א ל ו ת ו ת ש ו ב ו ת

מאת הרב המחבר מהו" וואלף ה"ב הנ"ל.
ולמען ירוץ בהם הקורא עשה לכל ענין וענין מדור ובית בפני עצמו.

ז ו ל צ ב א ד

חודש אדר ת"ק"ץ לפק.

אחכס אט"ג שחריב בה"מק ונעל בארץ הקדושה
אבל בתוככם לא אחמם לפולס ואמן מטכני בתוך
בגדיק:

ידונה איתא בפדקי אבות אס אין אני לי מי לי
ושמתי מהרב ארמ"ו מהר"ן זל"ה דאל יבטח
וימטלל בעוור בעשור עשה לו פומחות ודלמות
אל ברול אשר לא ישלט בהן אש ואדדי לילה לא כן
הדבר כי הוא יעווב עשרו כי אס אין אני ענמי לי
בטוח מי לי בטוח עכ"ל ול"ג דאיתא במדרש פ' חיי
טרה אמר ר"י אין אני אלא סקב"ה בדכתיב האף
אמנם אלד ואני זקנתי וכ"כ בס' יערות דבש וכן
סירט"י בטובה גבי הלל אס אין אני כאלן וכן הפוס'
גבי אני והו וא"כ הכי קאמר אס אין אני לי טבוא
ותברך ישחור עיר מי לי ושוא שקד שומר ואיתא
במדרש קהלת טוב ילד מסכן וחכם זה יוסף שמלט
במחמתו את בל העיר וטעמא דכתיב ויהי ה' את
יוסף וגבי מרע"ה כתיב ותפתח ומראכו את הילד
ודרשינן במוטפ שראתה שכניו עמו ולהכי לא כתיב
ותפתח ומראכו את הנער דכיון דשכינה עמו מקרי
ילד טעמו' דלדיקי' וי"ט שופטן דמקרי ילד מסכן
בדאיתא במ"ד שס ראיתי את כל החיי' ומפ"מ הס
חיים כלדיקים ממוס שמחלבו' עם ילד השני טבוא
וי"ס וא"כ הכי קאמר ויטב ראובן אס"ג והנה אין
יוסף כבוד אבל נחמים ועקרביס יט כו בדוייק כפ"ק
דשבת כלומר טחטאו במכירת יוסף כדכתיב הלא
אמרתי אליכם אל טחטאו בילד ולא שמעתם וכו'
עולה ע"ד ראובן עתה דאין כאן חטא בסילוק יוסף
ויהי' סקב"ה את אחיו רק קרע בגדו בשביל סילוק
בגדיק לבד אך כשטב אל אחיו ולא מלא סס
סקב"ה שוכן בטובס אמר הילד איננו ואני דגס
סקב"ה מסלק בעבור טהולד איננו אנה אני
דא מנער המויקין העומדים עלינו ואני ערב
הטורפים את הסס וכמו כן אני אומר היום הילד
טעשועים איננו כי בוודאי טעניו וטפל רוח נמקיים פו
לבוט ארץ הפץ זקדוס רגליו דלמי אטכון את דכא
וטפל רוח ואנא אני דא מנער המויקין טעומדים
עלינו וע"ו לוח המקונן (איכס ז') איכס ועיב
דאפו גת ליון השליך חטמים ארץ תפארת וטראל
ולא זכר הדוס רגליו ביו' אפו וה"ק דתפארת ישראל
הוא התורה דכתיב גי' היא תחמכס וכינתכס לעיני
העמים וכאשר נשלך ע"י מעשינו חטמים ארץ
וכזינו התורה לכך לא זכר הדוס רגליו זה בגדיק

טבוא יותר תחרבן בה"מ"ק כדכתיב ונתתי מטכני
במרכס:

משל למטרונות' אחס סס'י' לס מחסר דאכניס
טובות ומרגליות טובי' סוכיס כמיס וסי' לס אש
סבולת בו טחס טעבירה באש הווא אכניס טובות
בלל היו יסס תואר ומראיסן רע וקסס נמרככו ע"י
באש עד סס'י' להן מראס ותואר טוב מאוד כאכני
הפץ ה'קרי' אח"כ באו אנשים לניס והתלוננו על
הבכירה כלאמרס טאכני' טלס אינס טוביס ובמו כן
המרגליות והלכו סס לסחור באכני' טפלויס ומווייפייס
ובמרגליות שטטין שאין לסס זהרו מייס והכניאו
בהמתן אש אחר טכו סו' לטטיס אכניסס והכנו
בוה כמה ב"א עד טבא טעקס אל המלך וטלח
המלך היקטורין למדינה זו וגוה לכנות להס סס
גנאי ולסחריס כל רכוסס לטלל בו ולחמוס פנקסאות
טלסס ולעקו סאכניס ואין להס מוטיע והיה סס
וקן אחד כטוא פניס אשר המלך ה' תדיר טללו אך
מחמת כטכו על אנטי טעיר לא בא אלל ססר
מטכנו אולס ססר כוקן מטכס למלך נלטער מאוד
על אנטי טירו ומדינתו וכתיב למלך כמה פמקאר'
ע"י טירו נאמניס וביקס מוט המלך רחמיס ומחפוכיס
טכור אנטי טירו ולוה בסרפוט להטלוח' סיטכו לב
להרגיט מאוד על פסוק זה ויפץ העס בכל ארץ
מכריס למגוסס"י ק"ס לחב"ן טאף אס ילך: הוא
למדינה אחרת טוב לא ודאגו עוד טיקקוף המלך
עליה:

הגמשל פס קהלמינו עו"א כישראל הו' גדיקים
בעלי תורה וגדולים כמעשים ויקרה היא מפניכיס
וגדיקים צמטלו למרגליות כדאמרינן בס"ק דמגילה
ומלאי' מי תורה ואס ירנה ארס להכטל בארץ
סטוע' הו' לנו אש של תורה כדכתיב הלא כה דברו
כאש נאס ה' וע"ו וזהיר בוהר מראס מלוטטת ואכן
טובה וואח"כ באו אנטי לניס והרימו יד כמורת ה'
ומטסה טטן הלוח במרגליות טטן וע"י חוס אש
נכרו הלטישו אכניסס ילדים קטניס וראו כל בני
המדינה סכל אחד לקח לבניו אינן סרק שאין עוטה
פרי גדיק ע"ז חייס דק פרי כחס ארס נחט ונמקייס
מקרא (יחוקאל ס"ג) מהאש ילאו והאש מאכלס סו'
רס"י חן אש התורה ילאו ואש של אה"ס מאכלס
ונטלחו חטמים טיריס והכליס לקרוא לנו סס גנאי
ויהי' ח"ו למחר טלל חס בו ולהכ טכערה ינא מחחילה
אעירי אחת זיבער- זיעקס בכל העריס סביב והו'
הרב

ואם נאמר שחלת העב כולל כל מיני הרב והקטן וכלי חמשת חב' מרב נוקמת נקם ברית שלא ברק הקב"ה ברית של עורה רק בדם כח"ס מוקיני ס"פ חספאים:

וכתיב כי עונותינו רבו למעלה ראש ואשמתינו גדלה עד לשמים והיינו עבירות רבות סאלנו עוסיך בראש כגון השחמת פאת הוקן כמעד גלוי ערוה בראשי הגשום ואסור לקרות ק"ש כנגדן וע"י לבישת ס'ע'ס'כ'ו שהאומן רוגה למפור בהושו קנכום אינם מניחין ועבירה זו לא למאכזן רק להכעיס וגלון ומליו את אביו שבמיום עליו כדאיתא במשנה שלהי כלאים כדפי' הרמב"ם וזה גדלה עד לשמים ונקי'ו' כנו קרא (דניאל מ') כי כהשאינו ובעונו' אבותינו ירושלים ועמך למרפה לכל סביבותינו כי השא סוגג ויכרו תקפו ועון מזיד ופפות הרוב את הלמאה ומתך כך מאריכין אנו הגלות כי בעז"ה אדונינו המלך האדיר וההסיד יר"ה וכל שריו ויועניו בעלי הסד המה וכל מה שגורו אינו רק לאבות ישראל בעיניהם כשכיל המלשינים על ישראל והתורה והתפלה וכעס אויב לוי על מנהגן של ישראל וזה הי' כוונת הרב אף גס'ת' אינו יהי' במדינה זו רק בדרך החיים להרניס ולסוס לכ על זה שאנו נפולי' בדרך נר ודוחק רב למגוש"י ק"ש לתכ"ן ראשי תיבת למגלהי בתער ומחללי שבתות שעטנו יתפורו או יעשו קשוטי שער לעשות תועבות בפני נכרים או כח"ס מנ"א שלא יאמרו בר"ה לחיים בפמ"ח דאשמתע לא חיים ה"ג דבר זה הוא שלא למאכזן כלל ומיבת האל"ף חסרה כמו לא יהל סס ערכו כי באמת זה נ' שבועות סכא אלי מכתב על הכי דואר ובתוכו להגאב"ד הרב הנעדר ז"ל והאיש פלוני אלמוני לווה ככרובי' (והאגרת אינה מחושמת בשס) ותוכן ענינו מפני מה אנו מהזיס ומה זו שתיקה בגלוי שער הגשים יאמרו היתרו הפרוסי את הדבר ולא נודע לאיש הלזה מה שטרה ויגע אדמו' מהרו"ך זג"ל בכמה דרשות אשר דרש ברבים לומר שקדו נא את הארורה הוואת כי פאת מולך הוא בפעודה ורה כי בת חלך סדומית היא כמעט הרע סזה סאס וכוא עת חליפתה לקבור אותה מן הכד ע"י נכרים וקרא כהיל אל שני ח"ק דג"ח ודקברניס סייעוררו עלמן לדבר הוה ואעפ"כ הלכתי מיד אל הרב מהרו"ך זג"ל ואמר לי ססוא איש וקן ומלוג מואוד ואני אעשה מה שמוטל אלי וככוא בעת ושעת הכושר

הרב מהרו"ך זג"ל סריו כנעז' על סס ה' ועל בית וסראל כי נסלו כהר"ף ועס היות שהמלך מדיר ונלו כדכתיב ונחמו משכני בתוככם וכדחו"ל דאנו סוכן את דכח מ"מ אודות הגשום אשר דעתן קלות ולכאז אדרת סער למען כחם את הספע ופרנסה ושער באשה ערוה וכתיב וכו יראה כך ערות דבר וסב מאחריו וכן לא נפן המשיית כמעד סאת וקנו לכוא ולסכון המלך במוכינו ונסתלקה הקדושה והשדל הרב מהרו"ך זג"ל למסור ללומדי תורה איזה מומורי תהלים שיתפללו על לרה הוואת ופנה ה' למפלת ישראל וגסא סני האקן ילד טעטועים וא"כ רבותי הילד איננו ואנה אנו באים אס ח"ו יארע דבר כזה ותקנה לדבר הזה הוא לסוס לבינו כי סס גנאו אשר ינא אל מחנה העברים כהשגחת סכורא ימדרך הו' כי באיזה אופן סנקרא וכפאכ סס גנאו הנ"ל כוכל להוליא ממנו דבר הנטמן ברמו ע"סו ר"ת נגד כח החדטה עוברי פלירה ומזהיר אותנו לומר כזה ראה וקדש ורהן חדש וספרו מעשיכס כגון (האב) נרמו דאשמתו את בריתי זה תורה ושבת שנקראו ברית עולם או דלמדתם את בניכס או דאמכסה אזה בצהי כ"ש בנוואת הכיב וחס ככתב כלי אל"ף נרמו בו דאנחתם בשבת קודש דאמרתם בריתי חק עולם ואס כע"ן דאמקתם בתורה דאמקתם במלות ואס נכתב כמות ס"א נרמו בו דאנחתם את פאת ראש וקן דאמכסה אזה פדחמה מעערות ראשה כי כוה"ו שהולכין כמיוול כל היום אין סימר לד"ה דאסור ללאת כפאה נכרית וא"א לומר כדאי' בא"ח סו' ס"ג ובח"ס בתשובת בית יעקב סו' קנ"ב וגס רוב עפרות אמוכה באו מהמתיס דאסורין כהנאה ואע"ג דכאו רובן מנכרים אפ"ה אסורין כהנאה ובח"ס הרשב"א בתשובה סו' סכ"ה ונסתלק סס י"ה חואס וזהו וכאשר אש כדפירס"י בסוטה:

וכתיב לא תכערו אש בכל מופגותיכס ביום השבת אל תרגמו כמעשיכס לכער אש אשר ינא בכל מקומות סאתס ונשכיס כמאי יהוה ביום השבת כשכיל חילול שבת ור"ת סס גנאו סוה ונורו אחר ולי לסניס כמאמר הגבוא (ירמיה ז') שלחתי לכס עבדי הגבאים הסכס וסלוה ולא שמעו ולא היו אונס וילכו לאחור ולא לפני' ועל כן ינא דבר זה פלח ציעקב ואש נסקה בישראל לחרב נוקמת נקם ברית של תורה וסיוע לדברי שהרא' לי איש אהד מה סנדפס כבר מכתה סניס מפראפעסר אחד מאותו עיר עלמו טילוא האש ספר אחד כולל כל התיבות

הבושר אזי אניד מה שכתב בפירו כ"א עבור מעשה
 הרשע הנ"ל איזה ימים אח"כ שלח פתאום אלי ששמע
 שדעתי לדרוש דרשה כרבים מכלי למרסס אותן
 הנשים שגזרו במכתב הנ"ל ופלא כי בעיניו כי שקר
 פנו כס והמס נקיו' רק לדבר נגד הכלל דכרים
 קשים חרים כלענא ועתה היה הדרש הזה תחילה
 בעו"ס הספרו טקסס היום לישראל ומר כלענא
 וזה דבר פלא ובדכתיב הנני יוסף להפליא את העם
 הוה הפלא ופלא ואכדס הכמת חמיו שגירא וכפחד
 ולקיים דבריו של מת כי גדולים לדיקים במיתתן
 ופיר מבחייהם ואין אומרים בפני המת כי הבא קאי
 אלא דבריו של מת כי מו' לה' אלי וירק איש את
 נשיו ואת קחכו להקרות בזה אם יבוא עת חליטתה
 נעשה בה י"ט שני לבני המת לשנות את טעמה חבית
 יתקב אלו הנשים ולמרהר בקש ומבן כי בית עשיו
 לקש מהמת איסור מחיפה סוחיו הילדים ולתפל
 במהן ככרית חכרופיה במיתתה ולהניחה במקום מיוחד
 דבה"ק וכדו תשב וטמא יקרא ומולא אינו מר מות
 האשה אשר לא פניה מעלכון ידו ומגודים וחזומים
 לכה וטוב ימלט ממנה :

באש הסועל חוק שבטכני ש"א. שלא יתפעל מהמקבל
 וזה לא אירע רע כי אתה עמדו ולמענו ועשה עכ"ל
 וזה כוונת הפסוק (ישעיה ס"ד) ואתה ס' אבינו
 אתה אנחנו החומר ואתה יולדנו ומעשה ידך כולנו
 אבינו אתה מאוס כי אנחנו החומר בעלי חומר
 שמתפעל ממעשיו ודיו ואתה יולדנו שסועל רוחנו
 ואכ"ה מ"י כולנו שמתפעל בדיכול אלא ודאוי דמיונר
 לו בנרתינו וזה כי אבינו אתה המיונר בנרות בנו
 ולמענו יגאל אותנו וזה כוונת הפסוק (ירמיו ס')
 האותי לא תראו נאם ה' אם מפני לא תחילו והקסא
 רע"פ לכל המקרא דברי השם ומ"ע הפסוק באלע
 הפסוק נאם ה' אך לפ"ו יחא דיש לירא ולהלשער
 בנער של מעלה שאלענר בנרות ישראל ומתפעל כסועל
 גשמי אך מו' ישא לבו לדבר כן נגד השם ולכן קאמר
 האותי בשביל ענמי לא תראו נאם ה' האומר כן הצי"ת
 יוכל לדבר הכי דווקא בשביל רחמי ישראל וגם מרובני
 וזה מפני לא תחילו וסנה אית' במ"ר דקב"ה
 נגלה בסנה בשביל לערן של ישראל וזה"ע נקראו
 סנה וקולים בדכתיב (ישע' ל"ג) והיו עמים
 משריפת סיד קולים כסוחי' וכדאוי' במ"ד (ש"ה)
 כשאסנה בין החוחי' ע"ט וא"כ הסנה בוער באש של
 מעלה מראות אלהים ולכן תמה משה מדוע לא יבער
 הסנה דבב"ת סועל רוחני אינו סועל בפנייה להמתפל
 וסו' לבער מיד וירא משה מהבית אל האלהים ולומר
 דבר ש"א לאמרו כמו בסועל גשמי והשוב כי ראה
 ראיתי עני עמי ובגרתם לו נר וזה לך גופא האות
 כי אנכי שלחתיך ולמענו אעשה אע"ג דאונס ראוי'
 להיגאל וזה לא אירע רע כי אתה עמדי בדברי
 המ"ר הנ"ל רבתי זה הו' בזמן גלות מנרים שלא
 שינו את שמם ולאונס ולא היו בהן דלטורין ושאריו
 את השבת ע"י מרע"ה כדאיתא במ"ר ישמח משה
 במתנת הלקו שבירר לו השבת אבל עכשיו בגלות
 הזה כולו הפך לבן הסנה בוער באש ע"י אש
 שלמעלה שיה"ע בוערים בעם בהשגחת עין של
 מעלה וגם בשביל אש של תורה לכנות לנו שמות של
 גנאי ושכר אל שכר ימדוי ודבקו ולפס מוס על
 ראשינו וז"כ רז"ל הלואי אותי עזבו נער שננט כי
 לשוכ מאהבה ואת תורתו ישמרו בשביל ענמן מחמ'
 יראת פונס דאוי להם לכריות מעלכונס של תורה
 ומדוע מפני לא תחילו :

בתיב ואלה שמות כ"י והקשו כל המפרשים דכבר
 כמנו

בתיב כס' שמות וירא וסנה הסנה בוער באש
 וסנה אינו אוכל ויאמר משה אסורה נא וארא
 כמראה הגדול הזה מדוע לא יבער הסנה וכו' ויסתר
 משה פניו כי ירא מהבים אל האלהים ויאמר ה' ראה
 ראיתי וכו' ויאמר כי אהיה עמך וזה לך האות כי
 אנכי שלחתיך והקסא ראב"ע מ"ט ל"ק וזה"ע בוער
 בסנה ושאריו דקדוקי' ונ"ל דבר"מ אלכילדא כפ'
 סזריע הביא דרש זה ר"ה בשם ר' ראובן אחר
 אלמלא מקרא כתוב א"א לאמרו כי באש ה' נשפט
 (ישעיה ס"ו) שופט אין כתיב כאן כ"א נשפט הוא
 דאמר דוד לא אירא רע כי אתה עמדי דיש הבדל
 בין פועלי' סכעיי' לרוחני' דטכעו אינו פועל רק
 כפנייה לכן א"א שיפעל בלתי שיתפעלו מהמתפעל
 אם רב אם חצט כפי כח הסועל אבל פועל רוחני
 לא יפעל כפנייה רק כשפע לכן לא יפעלו כפעלם
 וא"כ מהראוי שהאל יסבך הבכ"ת לא יתפעל כלל
 להרגיש בנרותינו ועכ"ז כביכול בכל נרתם לו נר
 וזשה ענמו כפועל גשמי ה"ו דבר שאין הפס יכול
 לדבר אלא שמינו הכתוב אומר כן להורו' רחמי
 יסבך הגדול' עלינו שנוהג עמנו כאב המיונר על
 בנו וזה אלמלא מקרא כסוב א"א לומר דכתיב נשפט